

BEAT ÀLVAR DEL PORTILLO

Full informatiu núm. 15 - 2019

AMISTAT

Amor als homes
per amor a Déu

03. *Germà dels homes i amic dels seus amics*

04. *Amics per tota la vida, oferia comprensió, suport i tota l'ajuda possible*

08. *Favors*

10. *Saxum a Terra Santa, un projecte promogut pel beat Àlvar*

BIOGRAFIA

Àlvar del Portillo va néixer a Madrid el 1914 i es va incorporar a l'Opus Dei el 1935, quan estudiava Enginyeria de Camins.

Als trenta anys va ser ordenat sacerdot i es va convertir en el col·laborador més directe de sant Josepmaria, al costat del qual va treballar en la direcció i impuls apostòlic de l'Opus Dei a tot el món.

Va gaudir de l'estima dels Sants Pares, des de sant Joan XXIII fins sant Joan Pau II, que van saber valorar la seva fe cristiana, la seva tasca com a pastor, la seva preparació intel·lectual i la seva sensibilitat social. En diverses ocasions, especialment durant el Concili Vaticà II, li van confiar treballs al

servei de l'Església. El 1975 va ser elegit primer successor del fundador de l'Opus Dei. Va impulsar l'expansió del missatge de l'Obra per diversos països, i una manifestació concreta va ser el seu estímul per posar en marxa nombroses iniciatives de caràcter educatiu, científic i social. Sant Joan Pau II el va consagrar bisbe el 1991.

Va morir santament tres anys després, el 23 de març de 1994, després de pelegrinar a Terra Santa. El Papa va voler pregar davant de les seves despulles a la seu central de l'Opus Dei, com a reconeixement pel seu servei al poble de Déu. Va ser beatificat a Madrid el 27 de setembre de 2014. La seva festa se celebra el 12 de maig.

Per a més informació: www.alvarodelportillo.org

GERMÀ DELS HOMES

i amic dels seus amics

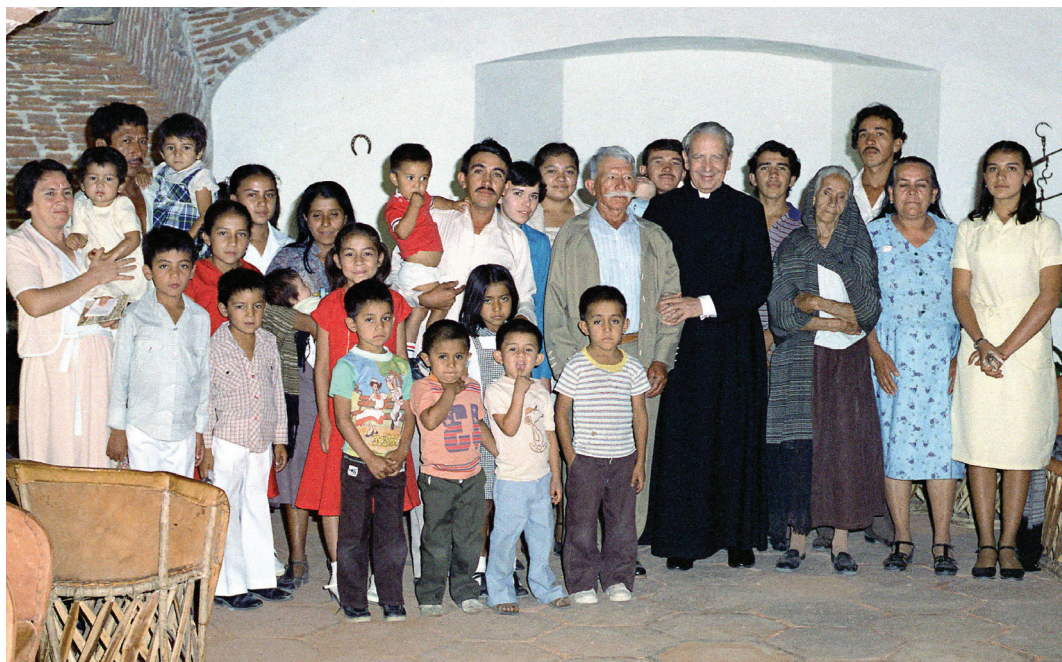
Els que van tenir oportunitat de tractar el beat Àlvar reconeixen que es va complir en ell el que va escriure sant Josepmaria a Solc: "Serè i equilibrat de caràcter, inflexible voluntat, fe profunda i pietat ardent: característiques imprescindibles d'un fill de Déu"¹. La filiació divina era el fonament del seu caràcter amable i el rerefons de la seva fraternitat, ja que en sentir-se fill de Déu també es manifestava germà dels homes i amic dels seus amics.

Va conrear l'amistat fins a les últimes hores de la seva vida terrenal.

Àlvar del Portillo va tenir molts i bons amics. Un dels seus biògrafs afirma: "Va conrear l'amistat -inseparable del seu apostolat personal- fins a les últimes hores de la seva vida terrenal. A la seva mort, a la tauleta de nit, hi havia la targeta de visita d'un dels pilots de l'avió que l'havia portat de Terra Santa a Roma. S'havia interessat per ell i per la seva família, especialment durant l'espera a l'aeroport de Tel Aviv. La relació va ser breu, però profunda: aquell pilot va acudir a resar davant les restes mortals del beat Àlvar quan va tenir notícia de la seva mort"². ■

1. Solc 417.

2. S. Bernal, *Álvaro del Portillo. Una semblanza personal*, Eunsa, Pamplona 2012, pàg. 27

AMICS PER A TOTA LA VIDA, oferia comprensió, suport i tota l'ajuda possible

En ocasió del seu 80 aniversari, el beat Àlvar va rebre un quirògraf de sant Joan Pau II, on l'anomenava "venerat i estimat germà". Aquest dia, 11 de març de 1994, a l'homilia de la Missa va obrir el seu cor als presents: "Per la bondat de Déu compleixo avui vuitanta anys. Les meravelles que he pogut contemplar en el curs d'aquest període són innumbrables. He rebut de Déu tants regals que no es poden comptar, moltíssimes carícies de Nostra Senyora, la meva Mare (...) Gràcies, Senyor! Perdona la meva escassa correspondència i, des d'avui, ajudeu-me encara més. Reseu perquè jo sàpiga omplir els buits de la meva vida, i ficar molt d'amor de Déu en tot. Avui, a més de fomentar en mi una contrició sincera i joiosa, em proposo pronunciar amb més força que mai aquell nunc coepi!, ara començo!, que va ser el lema de la vida del nostre Pare 3 (...). En el meu cor, gràcies a Déu i a la intercessió del nostre Pare, crema amb força el foc de l'amor. Per això em sento molt jove (...). És la joventut dels enamorats -enamorats de Déu-, que s'esforcen per fer créixer sempre més el seu amor"⁴.

Pocs dies després va tenir ocasió de pelegrinar a Terra Santa i, a l'homilia que va predicar a la basílica de la Nativitat, a Betlem, va recalcar l'exemple de la Sagrada Família en la seva completa disponibilitat als plans divins: "Nosaltres som fills de Déu, i hem de seguir en tot l'exemple que ens han deixat Maria Santíssima i Josep, i sobretot, Jesucrist (...). En les coses petites, quan ens costa fer el que Déu ens demana, hem de dir-li: Senyor, Tu ho vols?, jo ho vull també! I en les coses grans, el mateix; amb la diferèn-

cia que per a Ell no hi ha coses grans o petites, perquè quan ens demana quelcom difícil d'acceptar, dóna també les gràcies que necessitem per fer-ho. Només cal que nosaltres posem la nostra bona voluntat. I aquesta, sí que té el Senyor dret a pretendre-la. Que sàpiguem dir al Senyor que sí, que el vulguem servir"⁵.

SANT JOAN PAU II
l'anomena venerat i estimat germà, en una carta que li va escriure pel seu aniversari.

EN EL SEU COR *cremava amb força el foc de l'amor*

La matinada del 23 de març de 1994, acabat d'arribar del pelegrinatge a Terra Santa, el Senyor va cridar a la seva presència el beat Àlvar. A mitja tarda d'aquest dia, sant Joan Pau II va acudir a la vetlla instal·lada a l'església prelatícia de l'Opus Dei, per resar de genolls en un silenci impressionant davant les seves despulles, i concloure amb una Salve seguida de tres Glòria i la invocació *requiem aeternam dona ei, Domine*.

Es pot dir que sant Joan Pau II era un dels molts amics del beat Àlvar, per la intimitat i intensitat del seu tracte. Però molts altres van tenir l'oportunitat de sentir-se acollits per ell, amb afecte i comprensió.

En una breu semblança publicada podem llegir: "L'espontània amabilitat del beat Àlvar li va comportar amics per a tota la vida

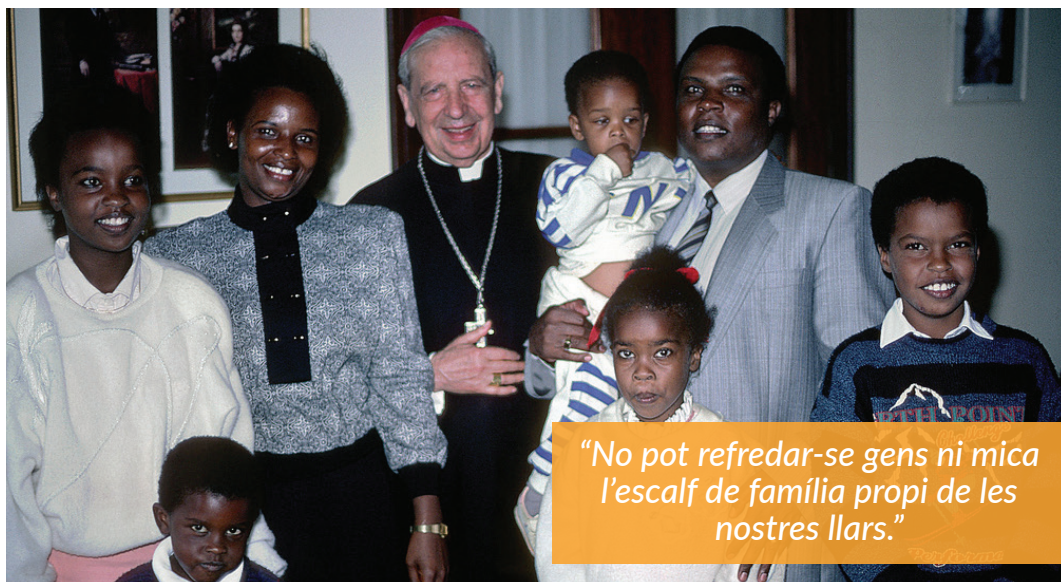
als quals l'unia un afecte mutu. Entre les seves amistats de sempre s'hi comptaven un encarregat de manteniment de Roma, Emilio, i Manolo, un jardiner espanyol. Va mantenir també amistat personal amb els papes sant Pau VI i sant Joan Pau II, i amb molts altres cardenals, bisbes i sacerdots. Tenia tants amics perquè era un bon amic: no perdia el contacte amb ells quan molts d'altres en el seu lloc haurien decidit que estaven massa ocupats. Els oferia la seva comprensió, el seu suport i tota l'ajuda possible"⁶.

3. Es refereix a sant Josepmaria.

4. *Romana*, 18 (1994), pàg. 100.

5. Javier Medina, Álvaro del Portillo. *Un hombre fiel*, Rialp, Madrid 2012, pàg. 675.

6. H. Scott, I. Tolansky, Álvaro del Portillo: *El poder de la humildad*, Palabra, Madrid 2014, pàg. 80.

"No pot refredar-se gens ni mica l'escalf de família propi de les nostres llars."

MOLTS I BONS AMICS

La història de l'amistat amb el jardiner asturià és relatada per Salvador Bernal, que cita les paraules de Manolo quan va haver de deixar la seva feina per malaltia: "Parlava amb mi com si fos algú que conegués de tota la vida. (...) Jo estic segur -evocava Manolo el 1995- que cada dia resava per mi, perquè la pregària per als de la família era constant en ell i a nosaltres ens deia que érem com de la seva família. I ara, des del cel, el tinc com un amic i li demano moltes coses perquè intercedeixi des d'allà"⁷. En aquesta semblança es ressalta la connexió afectiva que es produïa entre el beat Àlvar i persones senzilles, així com la fonda amistat amb grans personalitats, i conclou: "Predicava el que vivia: «L'amistat comporta interessos comuns i afecte a

les persones, i això porta a estimar-los tal com són, a dedicar-los temps, a comprendre'ls, a no abandonar el tracte, encara que sembli que no responen o que ho fan lentament»"⁸.

L'AMISTAT

comporta interessos comuns i afecte a les persones, i això porta a estimar-los tal com són, a dedicar-los temps, a comprendre'ls, a no abandonar el tracte, encara que sembli que no responen o que ho fan lentament, deia el beat Àlvar.

7. S. Bernal, o.c., pàg. 25-26.

8. *Ibidem*, pàg. 26.

9. Javier Medina, o.c., pàg. 621.

10. S. Bernal, o.c., pàg. 96.

11. Javier Medina, o.c., pàg. 633.

AMOR PATERN,

“No hi ha pena vostra, fills de la meva ànima, que no sigui meva”

Javier Medina ressalta en la seva biografia sobre el beat Àlvar que era pare i pastor. Allà se citen algunes de les seves cartes on s'insisteix en l'amor al proïsme, que està a la base de la fraternitat i també de l'amistat, com la que va escriure pocs mesos abans de morir a les seves filles del Canadà: “Que us estimeu cada dia més, que no us canseu de servir-vos mútuament, que us desviviú les unes per les altres”. Era un leitmotiv en la seva boca el “que us estimeu; que es noti que us estimeu bé”.

Conjugar l'amor amb la fortalesa, també per corregir les faltes, pot semblar tasca àrdua. El beat Àlvar explicava a un pare de família: “Quan hakis de corregir, no posis la cara llarga: digues les coses somrient, i no et preocupis. Quan s'estima de veritat, es pot dir tot, també les coses més dures”¹⁰.

De manera particular, manifestava la seva proximitat a aquells que patien un greu dolor o contrarietat. Assegurava en una

ocasió: “No hi ha pena vostra, fills de la meva ànima, que no sigui meva”.

Entre tants exemples possibles, J. Medina esmenta el cas d'un pare de família nombrosa que va ser segrestat a Mèxic, i després de 257 dies va aconseguir fugir dels seus captors el 12 de maig de 1991. “Quant li van transmetre la notícia, el beat Àlvar li va escriure: No he deixat d'acompanyar-vos ni un sol dia en aquests mesos de més dificultat per a vosaltres. No m'importa repetir-vos que, des que em va arribar la notícia del teu segrest, tenia sobre la taula del meu despatx un recordatori que em va enviar Gina -una germana del segrestat- per recordar-me en tot moment de tu”¹¹.

Mostrava un sincer interès cap als malalts, seguint l'evolució de la seva malaltia, resant per ells i ajudant-los en tot el que podia. ■

FAVORS

Em va ajudar a acabar la meva carrera

Sóc emigrant africà a Madrid. Encara no he aconseguit la nacionalitat espanyola, tot i fer més de 17 anys que visc a la capital. Estudiant cinquè de carrera a la universitat, em van faltar els diners per completar el pagament de la matrícula. Em van esborrar del sistema informàtic per aquest motiu i, ni podia entrar-hi jo, ni podien tampoc entrar-hi els professors a posar-me les notes. Vaig marxar fora a treballar per aconseguir els diners que necessitava.

En tornar, el govern havia tancat la meva carrera, traient la llicenciatura i posant el Grau. L'única forma d'aconseguir aprovar l'any i una mica més d'assignatures que em faltaven, era parlant un per un amb cada professor, preguntant-li que recordés qui era

jo i quina nota m'havia posat en l'examen de la seva assignatura, feia ja anys, però que no havia pogut posar-me en les actes, per estar esborrat el meu nom a causa de faltar diners del meu pagament. Un professor amic meu va resar amb insistència al beat Àlvar del Portillo. **Van succeir miracles in comptables i he aconseguit completar totes les meves notes, tancar el meu expedient i acabar la meva carrera.** Ningú creia que fos possible fer-ho i em deien que hauria de tornar a començar la carrera, matriculant-me de nou en el Grau. Ara podré fer el doctorat amb aquest professor que va resar perquè ho aconseguís, i que m'ha proposat fer amb ell la meva tesi. Gràcies, Déu meu, pel favor tan grandíssim que m'has concedit, per la intercessió del teu servent el beat Àlvar!
G.E.M.

Protector de la meva família

Vull donar a conèixer els favors rebuts del beat Àlvar del Portillo en menys d'un any.

El meu marit pateix una malaltia pulmonar obstructiva crònica (MPOC) molt severa. En una revisió li van diagnosticar un tumor al pulmó esquerre. Com que no el poden operar a causa de la seva insuficiència respiratòria, li van fer una broncoscòpia i van decidir donar-li unes sessions de radioteràpia.

En un posterior control van veure que hi havia un altre tumor al pulmó dret i van decidir esperar a veure la seva evolució.

Des del primer moment vam començar a demanar la curació al beat Àlvar, no només nosaltres sinó també molts membres de l'Obra i altres persones amigues. Transcorreguts uns mesos, en l'últim PET-TAC van veure que els tumors havien desaparegut. D'altra banda, durant dos mesos hem estat demanant al beat Àlvar per una oposició d'un dels nostres fills, i treball per altres dos. El de l'oposició va aprovar i als altres dos els van cridar per treballar fins a l'estiu. Continuem demanant al beat Àlvar perquè intercedeixi i aquests treballs eventuals es consolidin. Per tot això agraïm, donem gràcies al beat Àlvar i desitgem que es facin públics aquests favors.
M.P.C

Trobar feina als 50

El meu marit va perdre la feina al juny de 2018 i, després de buscar i buscar, no trobava res. Estàvem desesperats perquè fa 3 anys ja li havia tocat retallada després de 15 anys en el sector bancari i no va trobar feina fins 9 mesos després. Poc després, fa un any, hi va haver oportunitat de tornar al sector bancari, però també hi va haver retallada.

Aquesta segona ocasió va ser més dura perquè ja amb gairebé 50 anys d'edat és més difícil aconseguir una bona feina. Una amiga em va recomanar que li preguéssim al beat Àlvar amb molta fe, i així ho vam fer cada dia! Aquesta mateixa setmana que vam començar a resar-li va tenir 3 trucades per a entrevistes i li van fer 2 propostes per molt bones oportunitats. Va ser molt notori. Dues per al sector financer i una altra per a una empresa molt bona, però per aquesta última no li deien el sou.

Jo vaig resar amb molt fervor demanant-li al beat Àlvar que si us plau aconseguís un molt bon treball, vaig sentir que mai havia resat amb tanta força, era un profund prec. Alhora li deia al meu marit **"No deixis anar al beat Àlvar, resa amb molta fe!"**. I pocs dies després el van cridar amb una oferta que va ser la millor de les 3, molt millor, la qual va acceptar.

Estem segurs que va ser intercessió del beat Àlvar i estem profundament agraïts. Ja no el deixarem anar mai.

C.M.

Saxum Visitor Center

SAXUM, A TERRA SANTA

Un projecte promogut pel beat Àlvar

A 18 km. de Jerusalem es troba Saxum, un centre d'atenció a visitants i una residència on tenen lloc activitats de formació espiritual. Va sorgir per ajudar els pelegrins a aprofundir en les arrels de la seva fe i per fomentar el diàleg intercultural i interreligiós. Va tenir el seu origen el 1994, quan el beat Àlvar del Portillo va visitar els llocs sants. Seguint un desig de sant Josepmaria Escrivà, va animar a posar en marxa un centre que complís aquesta funció.

El Centre de Visitants ofereix un recorregut didàctic sobre Terra Santa, la seva geografia, els llocs sants, la Bíblia i els esdeveniments centrals de la història de la salvació; realitzat amb tecnologia avançada de projecció, explicacions personals, audiovisuals i recreacions digitals. Milers de persones es preparen així per tenir una experiència més profitosa del seu pas per

la terra on va viure Jesús.

Llegir l'Evangelí com un personatge més

Sant Josepmaria Escrivà va desitjar visitar Terra Santa per seguir, també en això, els passos de Jesús. Amb paraules del beat Àlvar, "ell tenia un gran desig d'anar a Terra Santa; resar com un personatge més de l'Evangelí, prenent nota de cada detall, però com que mai havia estat allí, va recrear el paisatge tan bé com va poder segons el que havia estudiat i llegit". Aquest desig de visitar Terra Santa el va estendre entre els seus fills de l'Opus Dei i entre moltes altres persones, i desitjava que nombrosos cristians tinguessin l'oportunitat durant la seva vida de "resar, agenollar-se i besar el sòl que Jesús va trepitjar", segons ens va relatar el beat Àlvar.

Sant Josepmaria va nomenar al beat Àlvar Saxum

El 1939 sant Josepmaria va escriure una carta en què es va dirigir a Álvaro del Portillo amb el nom "saxum" -que en llatí significa roca- per la seva fidelitat i fortalesa. En una carta escrita des d'Olot, el jove Álvaro del Portillo responia així al fundador: "Jo aspiro que, malgrat tot, pugui vostè tenir confiança en qui, més que roca, és fang sense cap consistència. Però és tan bo el Senyor!" (13-VII-1939).

En donar aquest nom al projecte, els seus promotors van manifestar agraïment al beat Àlvar per la seva vida de servei a l'Església i la seva sembra d'amistat entre persones de diverses cultures i religions.

Saxum ha pogut obrir les portes gràcies a la col·laboració de nombrosos donants de 50 països, des de 1995 fins avui. Entre les principals iniciatives relacionades amb Saxum sobresurten el Camí d'Emaús i les reunions amb guies turístics. Aquest projecte és un somni complert de sant Josepmaria i del beat Àlvar, que desitjaven que milers de cristians tinguessin l'oportunitat

de seguir les petjades de Crist a la seva terra natal i poguessin meditar els passatges de l'Evangelí en l'escenari on havien succeït. En conèixer a Terra Santa els llocs on va estar Crist, on va resar, on va treballar amb les seves mans, on va predicar i va fer miracles, on va patir, etc., és més fàcil trobar-lo en la nostra vida, tractar-lo i enamorar-nos cada dia més d'Ell.

El centre vol facilitar també, a través de les seves activitats, un profund diàleg interreligiós i intercultural en aquesta complexa cruïlla de cultures i religions.

Des del començament, tant en el seu disseny com en la seva execució, persones de les tres principals religions de Terra Santa (cristians, jueus i musulmans) han treballat junts en perfecta harmonia. L'esperit de cooperació, la insistència en un treball ben fet i el respecte per totes les creences han portat al fet que molts obrers manifestessin que treballar a Saxum ha estat una gratificant experiència de convivència humana. ■

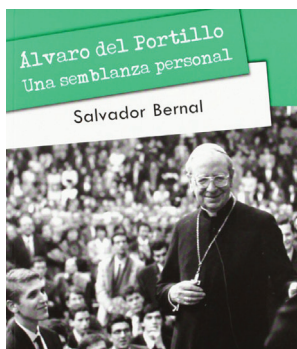
El Centre de Visitants ofereix un recorregut didàctic per Terra Santa, la Bíblia i els esdeveniments centrals de la història de Salvació; realitzat amb tecnologia avançada.

ORACIÓ

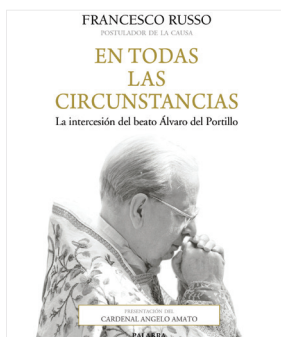
Déu Pare misericordiós, que concedíreu al beat Àlvar, bisbe, la gràcia de ser, amb l'ajut de la Mare de Déu, un pastor exemplar en el servei a l'Església i fill i successor fidelíssim de sant Josepmaria, fundador de l'Opus Dei: feu que jo sàpiga també respondre amb fidelitat a les exigències de la vocació cristiana, transformant tots els moments i les circumstàncies de la meua vida en ocasió d'estimar-vos, i de servir el Regne de Jesucrist. Digneu-vos atorgar la canonització del beat Àlvar, i concediu-me per la seva intercessió el favor que us demano... (demaneu). Amén. Parenostre, avemaria i glòria.

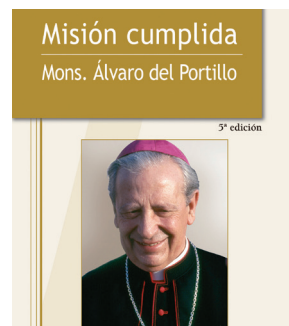
PUBLICACIONES

Álvaro del Portillo.
Una semblanza personal.
Salvador Bernal.
Editorial Eunsa 2012.
132 Pàgines.

En todas las circunstancias.
Francesco Russo.
Editorial Palabra 2018.
111 Pàgines.

Misión cumplida. Mons. Álvaro del Portillo.
Hugo de Azevedo.
Editorial Palabra 2012.
440 Pàgines.

Aquest Full informatiu es distribueix gratuïtament. Els que desitgin ajudar, amb les seves almoines, a les despeses d'edició d'aquesta publicació, poden enviar donatius per gir postal a l'Associació de Cooperadors de l'Opus Dei, carrer Alcántara 59, 6è D. 28006 Madrid. També es poden enviar per transferència al compte bancari de l'Associació de Cooperadors de l'Opus Dei amb IBAN número ES53 2100 1547 7502 0024 4065 i BIC, CAIXESBBXXX a CaixaBank, agència urbana del carrer Cartagena, 4, 28028 Madrid o per altres mitjans.
www.alvarodelportillo.org – correu electrònic: ocs.es@opusdei.org
Disseny, maquetació, redacció i coordinació: Abascal Comunicació